

brug. Så derfor, det er den helt forkerte retning, regeringen vil på det område.

Et andet hovedområde, som vi vil gøre meget ud af, er opfølgningen af det forlig, vi havde med SF ved sidste finanslov om servicejob. Servicejobbene er stadig væk en god idé, det er stadig væk rigtigt, at mennesker i stedet for en uvirksom aktivering, hvis man kan kalde det det, får job, og det er også min opfattelse, at det er en håndsrækning til amter og kommuner til få løst nogle af de udfordringer, vi står over for på plejehjemsområdet osv. nu.

Og jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstår hr. Thor Pedersen. Jeg forstår ikke, at Venstre hellere vil bruge offentlige udgifter til at ansætte mennesker i en håbløs aktivering end til at ansætte dem i et job, hvor de kan gøre noget gavn for andre mennesker, for det er jo det, der er realiteten.

Alt det der med, at de bare skal suges op af erhvervslivet, og hvad ved jeg! En række af de mennesker, vi taler om, er jo netop i den situation med aktivering, fordi de på grund af alder eller af andre grunde ikke har været involverede i arbejdsmarkedet, fordi virksomhederne har sagt: Nej, nu vil vi hellere fyre den 55-årige, hvilket i øvrigt er fuldstændig urimeligt. Det er jo det, det drejer sig om.

Men så vil man altså gerne have offentligt ansatte, der skal på en eller anden uvirksom aktivering, men man vil ikke have offentligt ansatte, der hjælper til på plejehjem, sygehuse osv. Vi forstår simpelt hen ikke hr. Thor Pedersens argumentation dér. Men vi må jo også erkende, at de servicejob fra sidste år ikke virker. De virker ikke, fordi det er en dårlig idé. De virker ikke, fordi der er for mange barrierer om dem, som ikke var forudset, eller som nogle af os blev overraskede over.

Jeg indrømmer blankt, at jeg blev overrasket, da jeg fandt ud af, at der var et krav om, at servicejobbene skulle være inden for normeringerne. Det ved jeg så godt at man kunne komme uden om på alle mulige måder, men i mine øjne var meningen med servicejobbene, at det skulle være ekstra job, der lå uden for de normeringer, der var. Og pludselig hører vi nu, at der er en barriere, der siger, at de skal være indenfor. Det er da for tosset.

Så derfor kommer vi ikke med noget krav om, at det antal på, det er vel 15.000, som vi i virkeligheden har lovet hinanden at vi skulle have nu i løbet af det kommende finansår, samlet i år og næste år, skal være 30.000. Det vil jo

være tosset, i det øjeblik vi ved, at der er kommet 600-800. Men vi vil være med til at fjerne alle de barrierer, der er, som gør, at det her ikke har virket, og vi vil gerne bede finansministeren undersøge og kulegrave i de næste uger, hvad det så er for barrierer, der har drillet, for det er altså en god idé, og den skal ikke blive ødelagt af, at man på den måde snyder.

Aktivering skal jeg ikke gøre meget ud af andet end at sige, at selv om det ikke har meget med aktivering at gøre, kan det komme til at have det indirekte, og det er altså Amanda. Det er jo da trist, at det ikke fungerer, og det er da trist, at vi nu læser i aviserne, at det muligvis koster 200 mio. kr. ekstra. Men det, der næsten er det allermest triste, er selvfølgelig, hvis det bringer nogle mennesker i en situation, hvor de bliver endnu længere væk fra arbejdsmarkedet og dermed måske skal aktiveres på et tidspunkt.

Vi kan åbenbart ikke gøre andet ved Amanda end at skære hovedet af hende. Det kan jo så være, vi skal gøre det ved lejlighed. Men i al fald kan vi da prøve, om ikke det kunne lade sig gøre at forebygge den slags skandaler i fremtiden.

Jeg ved godt, man nu har nedsat et IT-råd osv. Glimrende, men jeg mener faktisk, at det skal være et meget opsøgende råd, der også skal give praktiske vink og praktisk hjælp til ministerier og styrelser, sådan at de husker at spørge om det rigtige og de husker at analysere tingene rigtigt, inden de sætter store edb-projekter i gang.

Jeg synes i al fald, det var ubehageligt i Finansudvalget at få at vide af finansministeren, at vi ikke kunne gøre nogen ansvarlige for det, der gik galt i Amanda, for vi havde fået det, vi havde bedt om, vi havde bare bedt om det forkerte. Det er immervæk mange hundrede millioner kroner, man har bedt om til noget forkert, og det er sådan noget, der er lidt tosset.

Så havde vi lidt tidligere i debatten en diskussion med fru Gitte Seeberg om jobfradrag og skattelettelser og den slags. Jeg havde ikke mulighed for at gå op med en tredje kort bemærkning, men har altså et sidste svar til fru Gitte Seeberg, der hævder, at mellemskatten vil hjælpe mennesker i arbejde, men ikke mennesker uden arbejde.

Jeg er nødt til nu at sige, at ser man på de grænser, der ligger for mellemskatten, så er der massevis af almindelige lønmodtagere, der ikke vil blive lettet i skat via mellemskatten. Det dre-